

i Klagen er omtalt som den, der var bleven bestuuet, hvilket har viist sig at være aldeles usandskærbigt, forklarer. Han siger nemlig: „at Gartner Mortensen, under hvem han arbejder paa Drebygaard, havde sagt til ham og 5—6 andre Arbeidere, at Excellencen havde paalagt ham at ubetale Husmændene deres Dagløn for Valgdagen, og Mortensen tilsvæde, at de derfor ligegodt kunde stemme paa, hvem de vilde. Jeg maa derfor bestemt tilbagevise de Sigtelser, der saaledes ere fremsførte mod Rosenørn-Dehn som den, der skulde have staaet i Spidsen for et Valgtryk paa Drebygaard; der foreligger Intet derom i Forhørene. — Naar man nu ser hen til de Tilfælde, hvor der er oplyst Noget, der vel ikke efter min Mening, men efter Andres Mening kan komme i Betragtning som Valgtryk, vil dog vist Enhver indrømme, at det er af en overmaade ringe Betskaffenhed, navnlig naar man ser hen til, at der i samme Valgfreds findes en stor Mængde Gudsfer, med Hensyn til hvilke der end ikke er ymtet om, at der skulde være noget som helst Valgtryk. End ikke de Herrer, der have siddet og lebet Forhørene og stadig givet til Bedste Alt, hvad de kunne opsamle og oppore, end ikke de have med Hensyn til nogle af disse Gudsfer kunnet anføre Noget som helst. Der ligger i Kredsen Hårdenberg, Engestofte, Kjerstrup, Alholm, Lungsholm (Sønderkarle), Nøbbøllegaard, Aggerupgaard, kort sagt, en saadan Mængde Gudsfer, hvorfra ikke saa meget som en Antydning, en Klage, en enkelt Forklaring om, at der skulde være udøst et Valgtryk, er kommen; men naar det er Tilfældet, saa vil dog Enhver skjønne, i hvilken Grad det er upaalideligt, naar man paastaar, at det skulde være godtgjort, at der havde fundet noget almindeligt Valgtryk Sted i denne Kreds. Mig forekommer det nu, at de Udtalelser, der navnlig ere fremkomne fra Statsraad Jørgensen og hans Søn, ere af anden Betskaffenhed end dem, der forekomme ved alle Valg; de komme baade fra den ene og den anden Side. Hvis Tilstanden var ideal, vilde de ikke finde Sted, og jeg vilde ønske, at man levede under saa ideale Tilstande, at man var fri for noget Saadant baade fra den ene og den anden Side, men det kan man ikke være. Der er ogsaa fra venstre Side oplyst Tilfælde, hvor saadant Tryk har fundet Sted; naturligvis er det ikke blevet oplyst i saa kort Omfang, dels fordi man ikke har gjort sig Umage for at faae det oplyst, og dels er det langt vanskeligere at komme paa Spor efter, fordi de Folk, nemlig Gaardmændene, som udøve et saadant Tryk, leve i en ganske anden Forbindelse med de paagældende Arbeidere, saa at det ikke kommer til at fremtræde paa en saadan Maade, som naar det sker fra en Godseiers eller hans Forvalters Side; derfor undrager det sig saa let Lyset. Det er oplyst, at en Gaardeier Hans Larsen strax, da han hørte, at Christian Jochumsen, en Mand paa 70 Aar, som er Leier

af et Hus, der tilhører ham, havde stemt paa Stürup, sagde til ham: Nu er Du sat fra dit Hus fra 1ste Mai, og Grunden dertil angiver han under Forhørene at være den, at han troede, at Jochumsen havde været tvunget til at stemme saaledes. Det var jo unegtelig en underlig Grund. Det vilde have været haardt, hvis han havde gjort det af fri Villie. Men oven i Kjøbet viser det sig nu at være urigtigt, thi Jochumsen siger, at Ingen har paavirket ham til at stemme i den Retning, men han vidste, at Jørgensen ønskede, at de ikke skulde benytte deres Valgret, og han havde kjendt Stürup og hans Familie i 30 Aar, og derfor syntes han, at han skulde stemme paa ham, uagtet Gaardmanden Nytaarsdagsaften indtrængende havde søgt at paavirke ham til at blive hjemme fra Valget. Det er et rent Tilfælde, at det er kommet op. Det er optommet derved, at Jochumsen var en af de Arbeidere, som man troede var paavirket, og som ogsaa viste sig at være det, men rigtignok fra en anden Side end angivet. Ligeledes har Gaardeier Jørgensen indrømmet, at han paa Valgdagen gif omfring i Valglokalet og sagde til Husmændene fra Laars, at de, der stemte paa Stürup, maatte ikke vente, at han vilde forrette Kjørsel for dem. Det har Manden jo imidlertid Lov til, det er han berettiget til, og dertil har jeg ikke Noget at bemærke, men det vilde jo være ønskeligt, om man undlod noget Saadant. Det vilde tyde paa en heldigere Tilstand, om Saadant ikke fandt Sted; men naar de Herrer maa indrømme, at noget Saadant finder Sted og ikke paa nogen Maade kan undgaas og ikke i Reglen kan efterspores paa Grund af den nøie Forbindelse, hvori disse Folk leve med hinanden, saa maa de heller ikke anlegge en anden Maalestok til den anden Side. Da Tiden er saa langt fremrykket, mener jeg at burde standse, skjøndt der ganske vist i det, som det erede Medlem for Sorø (Alberti) har fremsført, var Meget, som kunde give mig Anledning til yderligere Indsigelse og Paatale; men jeg antager, at det nu vil være klart for det overveiende Antal af Thingets Medlemmer, at der ikke her foreligger Noget, som kan give, jeg kan gjerne sige Stygge af Berettigelse til at indkaste dette Valg. Naar det erede Medlem fra Viborg (Klein) og jeg have ment at kunne slutte os til den Indstilling, som Flertallet har gjort, om at knytte en Misbilligelse til Godkjendelsen, da have vi væsentligt sigtet til et enkelt Tilfælde, nemlig til Tilfældet med Sagd paa Drebygaard, men ganske vist kan det ogsaa ramme til den anden Side, det beror paa, hvad Enhver vil lægge deri. Det vil kunne ramme ikke blot til Højre men ogsaa til Venstre. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Flertallets Indstilling.

Scavenius: Jeg skal kun bemærke, at jeg staaer lige overfor Spørgsmaalet om Mis-